

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/568/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213598
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812213598.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa G. E. K., s.r.o., so sídlom v C., S. 5, IČO XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni A. Z., bytom H. - Brezany, R. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 90,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. mája 2013, č.k. 15C/14/2013-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : 8213812, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania, a to trovy vedľajšieho účastníka vo výške 48,82 Eur na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A a trovy odporkyni a vedľajšieho účastníka vo výške 189,57 Eur za právne zastupovanie na účet JUDr. Martina Landla, advokáta advokátskej kancelárie, Lučenec, Rázusova 47/4825, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným 31.07.2012 uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie 90,42 Eur z titulu neuhradenej istiny úveru zo zmluvy uzavretej s jeho právnym predchodcom dňa 15.01.2003. Uviedol, že pohľadávku voči odporkyni nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2006 uzavretou medzi postupcom L. U. D. a.s. E. a ním ako postupníkom. Zároveň uplatnil úrok z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 90,42 Eur od 16.12.2006 do zaplatenia ako i náhradu trov konania. Písomným podaním z 11.10.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporkyni. Odporkyňa súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, súhlasila so všetkými vyjadreniami vedľajšieho účastníka, taktiež vzniesla námietku premlčania uplatneného práva. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 vyplýva, že pohľadávka voči odporkyni bola postúpená od postupcu L. U. D. a.s. ako právneho nástupcu spoločnosti, ktorá bola pôvodným účastníkom zmluvy. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že celková dlžná suma istiny predstavovala 2.724 Sk, dátum prvej neuhradenej splátky bol 20.09.2003 a dátum poslednej úhrady 25.09.2003. Z písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka z 29.01.2013 vyplýva tvrdenie, že v zmluve o nájme sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a zmluva je v nesúlade so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým s § 4, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ pritom nemôže požadovať plnenie, ktoré nie je v zmluve a uvedené by zakladalo len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prvom rade však dal do pozornosti vznesenú námietku premlčania.

Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, táto dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Tieto zmluvné podmienky sú neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti o premlčaní dlhu je skryté do dohody o splátkach v bode 3. Je vylúčené, aby spotrebiteľ mal vedomosť o stave veci, aby mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Dodávateľovi išlo o dosiahnutie predĺženia premlčacej lehoty, pretože v dohode nie je napísaná ani výška splátky. Dohoda je ako nekalá obchodná praktika absolútne neplatná, a preto nemôže účinne predĺžiť premlčaciu dobu. Uzatvorenie dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, jej podpisom si spotrebiteľ zhoršil zmluvné postavenie, čo je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ. Iniciatíva k uzatvoreniu dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Okolnosti, za ktorých bola uzatvorená po vysvetlení, že ide o dohodu o splátkach, možno vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa § 8 odst. 4 citovaného zákona. Pre prípad, že by súd neakceptoval túto obranu, navrhol vedľajší účastník prerušiť konanie a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. S poukazom na to, že dátum posledného predpisu riadnej splátky je 20.11.2003, návrh bol podaný 31.07.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto je právo navrhovateľa premlčané. Na ústnom pojednávaní dňa 02.05.2013 navrhovateľ zotrval na návrhu ako i písomnom vyjadrení. Odporkyňa si bola vedomá aký záväzok v dohode podpisuje, dohodla sa na splácaní dlhu, uznala dlh, preto dlh nie je premlčaný. Vedľajší účastník a právny zástupca odporkyne zotrval na písomných vyjadreniach vo veci s tým, že žiadal návrh zamietnuť z dôvodu premlčania práva navrhovateľa. Dlh bol premlčaný nielen v čase podania návrhu ale aj v čase spisania dohody, pretože rozhodujúci je dátum 20.11.2003, od ktorého treba počítať premlčaciu dobu. V dohode je nesprávne uvedený veriteľ, pretože pôvodný veriteľ bola spoločnosť J. a.s., ďalej nie je súlad čísla zmluvy a dátum pôvodnej zmluvy. Právne poukázal súd prvého stupňa na § 101, § 37 ods. 1 a § 39 Obč. zákonníka. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný, a preto ho zamietol. V konaní nebolo sporné, že odporkyňa uzavrela dňa 15.01.2003 zmluvu o prenájme mobilného telefónu so spoločnosťou Quatro a.s. Kežmarok, z ktorej jej vznikla povinnosť splácať splátku 908,- Sk mesačne po dobu 10 mesiacov. Svojou povahou ide o odplatnú zmluvu o nájme hnuťelnej veci v zmysle § 663 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka. Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok, pretože navrhovateľ nadobudol pohľadávku od právneho nástupcu pôvodného veriteľa. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dátum poslednej úhrady mal byť ku dňu 25.09.2009, pričom dátum posledného predpisu splátky bol 20.11.2003. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodne vznesenou námietkou premlčania dlhu odporkyne, ktorú vzniesol opakovane v konaní tak vedľajší účastník ako i odporkyňa sama. Pokiaľ nastala celková splatnosť dlhu 20.11.2003 a navrhovateľ podal návrh dňa 31.07.2012, bol návrh podaný po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd udáva, že vzhľadom na to, že táto zmluva je svojím charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou, pričom na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a tým i ustanovenia o premlčaní, spravuje sa premlčanie takéhoto dlhu občianskym právom. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vzhľadom na zistené okolnosti uzavretia tejto dohody, považuje súd túto dohodu za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre neexistenciu slobodnej vôle písomne uznať dlh na strane účastníčky dohody - odporkyne. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľa o tom, že vedľajší účastník nemôže účinne vzniesť námietku premlčania, súd prvého stupňa konštatuje, že s týmto názorom nesúhlasí. Pokiaľ by vedľajší účastník v občianskoprávnom konaní nemohol urobiť v konaní procesné vyhlásenie, či už ústne alebo písomne, ktoré opiera aj o ustanovenia hmotného práva, stratil by sa akýkoľvek jeho význam v konaní. Vedľajší účastník podľa názoru súdu môže vzniesť aj námietku, ktorá je hmotnoprávneho charakteru, napríklad námietku neplatnosti právneho úkonu, premlčania dlhu a podobne. Okrem toho v danej veci vzniesla námietku premlčania pred súdom aj odporkyňa ako dlžník. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bola úspešná odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 90,42 Eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 16,60 Eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 16,60 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, písomné vyjadrenie z 29.1.2013 v sume 16,60 Eur + RP 7,81 Eur, trovy právneho zastúpenia vzniknuté na strane vedľajšieho účastníka pre JUDr. Andreja Cifru sú ako celok sú 48,82 eur. Trovy právneho zastúpenia advokáta - substitúta JUDr. Martina Landla, ktorý zastupoval aj vedľajšieho účastníka a aj odporkyňu, ide teda o trovy oboch účastníkov, avšak vzniknuté

len jednému právnenému zástupcovi, a tieto predstavujú odmenu za zastupovanie na pojednávaní 21.03.2013 v sume 16,60 Eur, režijný paušál 7,81 Eur, spolu 29,29 Eur s DPH, ďalej náhradu cestovného advokátskej koncipientky za cestu dňa 21.03.2013 za cestu Lučenec - Prievidza 240 km, základná náhrada za 1 km 0,183 Eur, spotreba na 100 km 6,5 l, cena za liter paliva 1,44 Eur, spolu cestovné 66,38 Eur, pričom právny zástupca uplatňuje len polovicu cestovných výdavkov vzhľadom k tomu, že v predmetný deň sa zúčastnil pojednávania na OS v Prievidzi aj v inej veci. Ďalej súd priznal náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní 10 polhodín á 13,01 Eur, spolu 130,10 Eur, suma v polovici 65,05 Eur. Ďalej patrí právnenému zástupcovi odmena za účasť na pojednávaní dňa 02.05.2013 v sume 16,60 Eur, RP 7,81 Eur, spolu s DPH 29,92 Eur, náhrada cestovného za účasť na pojednávaní - cesta Lučenec - Prievidza a späť v sume 66,38 Eur, náhrada za stratu času za 10 polhodín á 13,01 Eur, spolu 130,10 Eur, pričom z cestovných náhrada a náhrady za stratu času uplatňuje právny zástupca len 1/6-inu vzhľadom na účasť na šiestich pojednávaniach na OS Prievidza v uvedený deň, t.j. v sume 32,75 Eur, spolu s odmenou 62,04 Eur. Trovy právneho zastúpenia JUDr. Martina Landla predstavujú potom spolu 29,29 Eur + 33,19 Eur + 65,05 Eur + 62,04 Eur, trovy spolu 189,57 Eur. Na základe uvedeného priznal súd prvého stupňa náhradu trov vedľajšieho účastníka v sume 48,82 Eur a trovy odporcyni a vedľajšieho účastníka zastupované tým istým právny zástupcom v sume 189,57 Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to len výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Mal za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže predmetom konania je suma 90,42 Eur s prísl., teda je zrejmé, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vo výške 238,39 Eur sú značne neprimerané výške žalovanej pohľadávky. Ďalej navrhovateľ namietal vznik trov právneho zastúpenia advokáta - substitúta JUDr. Martina Landla. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník by sa mal z podstaty svojej existencie snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania v záujme znižovania vzniku neefektívnych nákladov, a to hlavne s ohľadom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času. Uviedol, že nie je dôvod, aby si vedľajší účastník nemohol vybrať advokáta v mieste sídla súdu, alebo aby z dôvodu hospodárnosti nemohol vystupovať na pojednávaní substitučný zástupca advokáta z obvodu sídla súdu, keďže právne predpisy umožňujú substitúciu advokátom v mieste sídla súdu. Poukázal na to, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil okrem iného z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených

zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplata žalovanej sumy 90,42 Eur s príslušenstvom. Dôvodom zamietnutia návrhu bolo premlčanie žalovaného nároku.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, vo veci podal vyjadrenie doručené súdu dňa 28.02.2013, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému právu navrhovateľa. K vznesenej námietke premlčania sa v písomnom vyjadrení zo dňa 14.03.2013 navrhovateľ vyjadril tak, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania. Mal za to, že z tohto dôvodu súd na námietku premlčania nemal prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania, keď mal za to, že vedľajší účastník môže v konaní vzniesť aj námietku, ktorá je hmotnoprávneho charakteru, teda aj námietku premlčania. Okrem toho námietku premlčania vzniesla pred súdom aj odporkyňa. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania, malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Preto, keď sa právny zástupca zúčastnil pojednávania dňa 21.03.2013 a 02.05.2013, a tým mu vznikli aj hotové výdavky spojené s cestovným a náhradou za stratu času, tieto trovy odvolací súd považoval za účelne vynaložené. Správne súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď zníženie výšky trov konania v zmysle cit. ustanovenia vzhľadom na okolnosti prípadu, aj podľa názoru odvolacieho súdu, neodôvodňovali použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani námietka odvolateľa, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, nakoľko samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ako aj právnemu zástupcovi odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a odporkyne bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške za úkony právnej služby, účasť na pojednávaniach, náhrady cestovného a náhrady za stratu času tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa o hospodárnosti vedenia s poukazom na vznik nákladov spojených s cestovným a stratou času v súvislosti s ustanovením advokáta, resp. substitúta mimo obvodu sídla súdu, odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné ustáliť, že by vedľajší účastník a rovnako aj odporkyňa boli povinní mať právneho zástupcu z

miesta sídla súdu, na ktorom konanie prebieha. Ako už bolo vyššie uvedené, sloboda voľby advokáta vyplýva z práva na právnu pomoc priamo z Ústavy Slovenskej republiky.

Z týchto dôvodov odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 238,39 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení platnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 10,79 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 23.07.2013, ktoré bolo podané právnym zástupcom v jednom vyhotovení za vedľajšieho účastníka aj odporkyňu + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania by boli priznané správne vo výške 18,60 Eur. Keďže si právny zástupca uplatnil trovy len vo výške 16,11 Eur, odvolací súd mu priznal trovy odvolacieho konania len v tejto výške.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .